

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้ สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอัน ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง สังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อ รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อ ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อ ผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยการดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่าง ประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคม โลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกๆระดับทั้งระดับประเทศสังคมชุมชนครัวเรือนและปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหารเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและการเมืองเช่นประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขสถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนมีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาลสังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่นประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีการออมสำหรับวัยเกษียณความมั่นคงของอาหารพลังงานและน้ำมีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลงประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้นและมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็งขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไปและประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลกและมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่งการผลิตการค้าการลงทุนและการทำธุรกิจเพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนาออกนอกนี่ยังมีความสมบูรณ์ในทุกที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อไปได้ได้แก่ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญาทุนทางการเงินทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักรทุนทางสังคมและทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมี

คุณภาพดีขึ้นคนมีความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเอื้ออาทรเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมรัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “**ประเทศไทยมั่นคงประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่องสังคมเป็นฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่งและมีคุณภาพสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวมโดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

๑. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
๒. ชีตความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
๔. ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
๕. ความหลากหลายทางชีวภาพคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
๖. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศให้บรรลุวิสัยทัศน์ “**ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และ ภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนาไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มและการพัฒนาเทคโนโลยีที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมคนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนคนดี เก่ง มีวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการและกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “**ประชารัฐ**” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ
๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์การภาครัฐและที่มีไม่ภาครัฐ
๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า
๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
๔. โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทยเชื่อมโยงโลก
๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่๒๑
๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๑. การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี
๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม
๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
๔. พัฒนาพื้นที่เมืองชนบทเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมุ่งเน้นความเป็นเมืองที่

เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๕. พัฒนาคความมั่นคงน้ำพลังงานและเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็วโปร่งใส

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับทุกประเด็นทุกภารกิจและทุกพื้นที่

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กเหมาะสมกับภารกิจส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่งยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมมีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๗.กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆและมีเท่าที่จำเป็น

๘.กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์การประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางองยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์เดียวกัน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจะประกอบด้วย สถานการณ์และแนวโน้มที่เกี่ยวข้องของแผนแม่บท เป้าหมายและตัวชี้วัดในการดำเนินการซึ่งแบ่งช่วงเวลาออกเป็น ๔ ช่วงๆ ละ ๕ มีทั้งสิ้น ๒๓ แผนแม่บท ประกอบด้วย

- (๑) ความมั่นคง
- (๒) การต่างประเทศ
- (๓) การเกษตร
- (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๕) การท่องเที่ยว
- (๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
- (๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล
- (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่
- (๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- (๑๐) การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม
- (๑๑) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๑๒) การพัฒนาการเรียนรู้
- (๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๑๔) ศักยภาพการกีฬา
- (๑๕) พลังทางสังคม
- (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก
- (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม
- (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
- (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
- (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
- (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ประกอบด้วย

๑. ด้านการเมือง
๒. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน
๓. ด้านกฎหมาย
๔. ด้านกระบวนการยุติธรรม
๕. ด้านเศรษฐกิจ
๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗. ด้านสาธารณสุข
 ๘. ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ
 ๙. ด้านสังคม
 ๑๐. ด้านพลังงาน
 ๑๑. ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
 ๑๒. ด้านการศึกษา
 ๑๓. ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ** ประกอบด้วย
๑. การเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์
 ๒. การข่าวกรองและการประเมินสถานการณ์ด้านความมั่นคง
 ๓. การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ ภายใต้การปกครองประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔. การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ
๕. การพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ
๖. การสร้างความสามัคคีปรองดอง
๗. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
๘. การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมือง
๙. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์
๑๐. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
๑๑. การเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยพิบัติ
๑๒. การรักษาความมั่นคงพื้นที่ชายแดน
๑๓. การรักษาความมั่นคงทางทะเล
๑๔. การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ
๑๕. การป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์
๑๖. การรักษาคุณภาพภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ
๑๗. การรักษาความมั่นคงทางพลังงาน
๑๘. การรักษาความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ
๑๙. การรักษาความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๒ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คือ เสนอให้ พลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ "เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน" มี ๔ องค์ประกอบสำคัญ คือ

๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีหมุดหมาย ดังนี้

- (๑) ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- (๒) ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน
- (๓) ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน
- (๔) ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

(๕) ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

(๖) ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน

๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

(๗) ไทยมี SME ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

(๘) ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ ทันสมัยและน่าอยู่

(๙) ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหนาะสม

๓) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน

(๑๐) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

(๑๑) ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔) ปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนา

(๑๒) ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

(๑๓) ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

๑.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานาทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙-๑๑ โดยการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไว้ทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมียุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำการพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น

รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย

๑.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งใน และนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัยและจิตสาธารณะ

๑.๒ พัฒนาศักยภาพ คนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนา ทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

๑.๓ ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่ง เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

๑.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

๑.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพ ภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่าง สถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

๑.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ (๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วม ร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริม สถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม ในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพ การบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความ เหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่ม โอกาสการเข้าถึง บริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐรวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มี ความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

๒.๑ การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมาย ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายต่ำสุดสามารถ เข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาส การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแล นักเรียนที่ครอบครัুদ্ধตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษา ต่อระดับสูง

๒.๒ การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการ พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ

๒.๓ เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการที่ดินและทรัพยากร ภายในชุมชนอาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับ องค์การการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและ การออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็น แม่ข่าย

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า การพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกัน มากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ทางเศรษฐกิจสูงขึ้นนอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้น เกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถ ทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๓.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจ ส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการการจัดสรรงบประมาณ การ บริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงิน และสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ

๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างความ เชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้า การลงทุน เพื่อยกระดับ ศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

๔. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติการสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการ ลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัว

ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิด จากสาธารณภัย แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

๔.๑ การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้าง สมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๔.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน

๔.๓ การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

๔.๔ ส่งเสริมการ ผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีด ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔.๖ การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๔.๗ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ

๔.๘ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๕. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความ มั่นคง และเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่ม บทบาทของมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัย คุกคามภายในประเทศ ได้แก่ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะ ต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความ สมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสใน การศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทย มีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ มี ความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและ ภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมี การบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

๕.๑ การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิด ความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่ง สถาบันหลักของชาติ

๕.๒ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมใน การรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๕.๓ การส่งเสริมความร่วมมือกับ ต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความ ร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๕.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่ง อำนาจ อิทธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล และ

๕.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิด ความสอดคล้องกัน ระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพหุมิติชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพหุมิติชอบในสังคมไทย การพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และ การลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

๖.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัยคล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

๖.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ

๖.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้ มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ

๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

๖.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพหุมิติชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม และ

๖.๖ ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลด ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุข (น้ำประปา) แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

๗.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนา ระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ

๗.๒ การสนับสนุนการพัฒนากระบวนการผลิต อาติ การ พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

๗.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาติ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า

๗.๔ พัฒนาด้านพลังงาน อาติ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงานเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

๗.๕ พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาติ พัฒนาและ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ

๗.๖ พัฒนาระบบน้ำประปา อาติ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

๘.๑ เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและ ผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาติ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทย มีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดดลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

๘.๒ พัฒนา ผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาติ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและ การจัดการธุรกิจที่ผสมการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย และ

๘.๓ พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาติการเร่งการ ผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัว

ของการพัฒนาในกรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้ การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจาย รายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการ ลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

๙.๑ การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทาง เศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเองพัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจ ชี้นำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

๙.๒ การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อม เมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมี ส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชนพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และ

๙.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พหุพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนา พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๑๐. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรี และเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียง เศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและ ภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับ แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

๑๐.๑ ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

๑๐.๒ พัฒนาความเชื่อมโยงด้าน การคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๑๐.๓ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

๑๐.๔ ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

๑๐.๕ เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือ กับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะ
หุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

๑๐.๖ สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และ
นานาชาติ

๑๐.๗ เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

๑๐.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุก
ด้านที่เกี่ยวกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน

๑๐.๙ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
และ

๑๐.๑๐ ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๑.๔ นโยบายรัฐบาล

รัฐบาลภายใต้การนำของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลง
นโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ มีวิสัยทัศน์คือ "มุ่งมั่นให้ประเทศไทยเป็นประเทศ
ที่พัฒนาแล้วในศตวรรษที่ ๒๑" โดยหัวใจของทุกนโยบาย คือ การใช้งบประมาณแผ่นดิน หรือ "ภาษีประชาชน"
อย่างยึดกรอบวินัยการเงินการคลัง มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ที่สำคัญเป็นไปตาม รัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ โดยอยู่บนรากฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อ
ไปสู่การพัฒนาประเทศที่ "เติบโตเชิงคุณภาพ" ไม่ใช่ "การเติบโตเชิงปริมาณ"

๑) นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน ซึ่งเป็นทิศทางการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล
ในช่วง ๔ ปี

๑.๑) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

๑.๒) การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ และความสงบ
สุขของประเทศ

๑.๓) การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

๑.๔) การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก

๑.๕) การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย

๑.๖) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค

๑.๗) การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากรากฐานราก

๑.๘) การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย

๑.๙) การพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม

๑.๑๐) การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการ
เติบโตอย่างยั่งยืน

๑.๑๑) การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๑๒) การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และ
กระบวนการยุติธรรม

๒) นโยบายเร่งด่วน ๑๒ ด้าน ที่ถือเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่รัฐบาลต้องเร่ง
ดำเนินการแก้ไข เพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนโดยเร็วที่สุด

- ๒.๑) การแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชน รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๒.๒) การปรับปรุงระบบสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๒.๓) มาตรการเศรษฐกิจเพื่อรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลก
- ๒.๔) การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและพัฒนานวัตกรรม
- ๒.๕) การยกระดับศักยภาพของแรงงาน
- ๒.๖) การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต
- ๒.๗) การเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑
- ๒.๘) การแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ
- ๒.๙) การแก้ปัญหายาเสพติด
- ๒.๑๐) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน หรือ รัฐบาลดิจิทัล
- ๒.๑๑) การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย
- ๒.๑๒) การสนับสนุนให้มีการศึกษา การรับฟังความเห็นของประชาชน และการดำเนินการเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

๑.๕ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ โดยทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ "ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง" และกำหนดแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- (๑) พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
- (๒) บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
- (๓) พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
- (๔) พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
- (๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
- (๖) ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๑.๖ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

เป้าหมายการพัฒนา

"ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข"

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
๓. ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อกระบือ และแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่

๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
๗. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
๘. ส่งเสริมและพัฒนาด้านสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategics Issues)

๑. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร
๒. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
๓. ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

จังหวัดนครราชสีมา ได้วิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกจังหวัดรวมทั้ง นำปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่มาประกอบด้วยแล้ว จึงได้กำหนดเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด นครราชสีมา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) สรุปได้ ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

๑. เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ประชากรมาก มีความหลากหลายของภาคการผลิตสินค้า เกษตรเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของภาค
๒. แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ อารยธรรม เป็นแหล่งผลิตสินค้า ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอาหาร มีพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งผลิตโอโซน และมีแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นใหม่ รวมทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับเลือกให้เป็นมรดกโลก
๓. เป็นศูนย์กลางการคมนาคม เนื่องจากมีเส้นทางเชื่อมต่อภายในจังหวัด ระหว่างจังหวัดและ ระหว่างภาคที่สะดวกรวดเร็ว
๔. จังหวัดมีความโดดเด่นในอัตลักษณ์และวัฒนธรรมพื้นบ้านที่เป็นทุนทางสังคม สร้างความเป็นเอกภาพและความสามัคคีของคนในจังหวัด
๕. สถาบันการศึกษาที่สำคัญที่เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ และมีบุคลากรทางการศึกษาที่มีความสามารถ

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. การบริหารจัดการน้ำของจังหวัดในทุกมิติ ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการ อุปโภคบริโภค ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และจำเป็นต่อทรัพยากรป่าไม้ ลำธาร แหล่งน้ำ
๒. ภาคเกษตรกรรมของจังหวัด ยังประสบปัญหาในเรื่องต้นทุนและปัจจัยการผลิตมีมูลค่าสูง ในขณะที่ราคาพืชผลเกษตรตกต่ำ การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ในการทำการเกษตรสมัยใหม่
๓. การบริหารจัดการขยะในพื้นที่ยังไม่สามารถรองรับการขยายตัวของประชากรและเมืองได้
๔. การบูรณาการการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐภายในจังหวัดยังมีน้อย ขาดการมีส่วนร่วม
๕. มีพื้นที่ป่าไม้ลดลง เกิดการบุกรุก รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย เสื่อมโทรม

โอกาส (Opportunities)

๑. ยุทธศาสตร์โครงข่ายเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อ East-West Corridor และเชื่อมโยงต่อ ภูมิภาคของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น รถไฟรางคู่ มอเตอร์เวย์ รถไฟความเร็วสูง ฯลฯ ทำให้จังหวัดมีโอกาสนในการ เป็นศูนย์กลางโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภาคและภูมิภาคผลักดันเศรษฐกิจชุมชน ส่งผลต่อการพัฒนา เศรษฐกิจจังหวัด

๒. นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน สินค้าชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. การพัฒนาเทคโนโลยีทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน สะดวก รวดเร็ว ประหยัด และเป็นปัจจุบัน ทำให้มีโอกาสสร้างระบบข้อมูลรวมและประมวลผลผ่านเทคโนโลยี สร้างผลสัมฤทธิ์ในการทำงานได้อย่างประสิทธิผล

๔. นโยบายด้านเกษตรของรัฐบาล เช่น การประกันราคาสินค้าเกษตร Smart Farmer เกษตรแปลงใหญ่ ฯลฯ สร้างโอกาสให้ผลผลิตทางการเกษตรมีมูลค่าสูง

๕. นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้กับชุมชนพื้นที่และช่วยลดช่องว่างของการกระจายรายได้

อุปสรรค (Threats)

๑. เกิดโรคอุบัติใหม่ COVID-๑๙ ซึ่งส่งผลกระทบต่อชั้นวิกฤติเป็นวงกว้างโดยเฉพาะภาวะการจ้างงาน การเลิกจ้างงานในภาคบริการ การท่องเที่ยว ภาคการผลิต เป็นต้น

๒. ปัญหาภาวะโลกร้อน ส่งผลต่อการเกิดภัยธรรมชาติและสาธารณภัยต่าง ๆ เช่น ภัยแล้ง ไฟป่า น้ำท่วม

๓. ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและชะลอตัวของโลกและของประเทศ

๔. ปัญหาสังคมระดับชาติ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาช่องว่างระหว่างวัยของคนในสังคม (Generation gap) ทำให้เกิดการเผชิญหน้าของคนในสังคม ฯลฯ ส่งผลต่อการพัฒนาของจังหวัด

๕. ระเบียบ กฎหมาย และระบบการบริหารจัดการของภาครัฐ เช่น ระบบงบประมาณของประเทศส่งผลต่อ การดำเนินการพัฒนาพื้นที่

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

๑. **ยุทธศาสตร์เชิงรุก** มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็งและปัจจัยภายนอกเป็นโอกาสในการพัฒนา(Strength & Opportunity) เป็นประเด็นที่มีศักยภาพการพัฒนาสูง เนื่องจากจังหวัดมีความเข้มแข็งภายในตนเองและเป็น ประเด็นที่ได้รับการสนับสนุนจากปัจจัยภายนอก ได้แก่

๑.๑ การเป็นตัวกลางเพื่อการรวบรวมและกระจายสินค้า เนื่องจากจังหวัดมีโครงข่ายการคมนาคมที่หลากหลายและเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมต่อการเป็นศูนย์กลางการรวบรวมและกระจายสินค้า อยู่ตรงกลางระหว่างวัตถุดิบและการตลาดที่หลากหลายสามารถเชื่อมโยงต้นทาง กลางทาง และปลายทางของสินค้าหลายประเภทได้อย่างสะดวก อีกทั้งปัจจัยภายนอกยังให้ความสำคัญกับต้นทุน ค่าขนส่งเป็นอย่างมาก

๑.๒ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติเป็นจุดขายการท่องเที่ยว เนื่องจากมีเขาใหญ่ซึ่งเป็นมูลค่าสูง รวมถึงเส้นทางท่องเที่ยวเมืองที่มีอากาศบริสุทธิ์ เช่น วังน้ำเขียว เชื่อมต่อไปถึงแหล่งเที่ยวธรรมชาติในอำเภอเสิงสาง อำเภอครบุรี นอกจากนี้ยังรวมถึงการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์แบบครบวงจรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กระแสการท่องเที่ยวในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้เป็นอย่างมาก ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และเชิงวัฒนธรรม ได้รับความนิยมขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๑.๓ กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารปลอดภัยเพื่อเป็นครัวของโลก เนื่องจากมีศักยภาพสูงในการเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของประเทศ นโยบายของภาครัฐให้ความสำคัญกับการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อเป็นอาหาร ภายใต้นโยบาย "ครัวไทย ครัวโลก" จึงมีการสนับสนุนนโยบาย Food Valley โดยนำ Model จากประเทศเนเธอร์แลนด์มาประยุกต์ในการพัฒนาคลัสเตอร์กลุ่ม Product Champion เช่น ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด โคเนื้อ ไก่ และสุกร โดยประสาน/สนับสนุน/ร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชนในการพัฒนาให้จังหวัดเป็นผู้นำในด้านการผลิต แปรรูป และการตลาดแบบครบวงจร

๑.๔ อุตสาหกรรมผ้าไหมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานการผลิตสินค้าที่มีองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการคาดหมายว่าจะเป็นสินค้าที่มีศักยภาพในการพัฒนาในอนาคต และกลุ่มจังหวัดมีฐานการผลิตผ้าไหมที่ได้รับการยอมรับระดับสากลอยู่หลายแห่ง จึงควรได้รับการสนับสนุนเชิงพื้นที่ให้เกิดการพัฒนาอย่างเหมาะสมต่อไป

๑.๕ อุตสาหกรรมพลังงานทดแทนจากพืช การจัดหาพลังงานสำหรับความต้องการในอนาคตเป็นประเด็นที่กำลังได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานจากพืชไร่ เช่น อ้อยและมันสำปะหลัง ซึ่งกลุ่มจังหวัดเป็นฐานการผลิตพืชดังกล่าว มีพื้นที่เพาะปลูกอยู่เป็นจำนวนมาก และมีการแปรรูปเพื่อการผลิตต่อเนื่องในเชิงอุตสาหกรรมอยู่แล้ว

๑.๖ การปศุสัตว์ที่ได้มาตรฐานในระดับสากล โดยจังหวัดมีฐานการผลิตด้านปศุสัตว์ที่มีมาตรฐานสูง อยู่ที่อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และได้มีการพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้ด้านการเกษตรและผจญภัย ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน

๑.๗ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสูง กลุ่มยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าสูง ต้องการแรงงานที่มีทักษะ และเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ต้องการของตลาดหลายระดับ ซึ่งจังหวัดมีตำแหน่งที่ตั้งอยู่บนแกนอุตสาหกรรมหลักของประเทศ (Industrial Corridor) อยู่ในระยะไม่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งระดับโลกและเป็นศูนย์กลางสินค้าและวิจัยในระดับสากลในพื้นที่ จังหวัดเองก็มีสถาบันการศึกษาที่สามารถผลิตบุคลากรทักษะสูงที่สามารถตอบสนองความต้องการแรงงานของอุตสาหกรรมกลุ่มดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

๑.๘ การน้อมนำโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๆ มาขยายผลการดำเนินงานในพื้นที่จังหวัด

๒. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดอ่อน แต่ปัจจัยภายนอกมีโอกาสในการพัฒนา (Weakness & Opportunity) เป็นประเด็นที่มีโอกาสในการพัฒนา ด้วยการแก้ปัญหาที่เป็นจุดอ่อนภายในจังหวัด เมื่อสามารถแก้ไขจุดอ่อนนั้นได้แล้ว ก็จะสามารถสร้างการพัฒนาที่ได้เหมาะสม ได้แก่

๒.๑. การเกษตรกรรมเพื่อเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของประเทศ แต่ระบบชลประทานและการคมนาคมขนส่งผลผลิตยังขาดคุณภาพและไม่เพียงพอจึงต้องมีการแก้ไขปัญหาเพื่อเสริมศักยภาพของการผลิตด้วยการจัดหาแหล่งน้ำ เพิ่มเส้นทางคมนาคมขนส่ง และเพิ่มผลผลิตด้วยนวัตกรรมใหม่ๆ

๒.๒ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ชาติการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากรด้านภาษาและความรู้อ้างอิงเกี่ยวกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องชัดเจน

๒.๓ จัดให้มีศูนย์ช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อน โดยเฉพาะสุนัขจรจัด เพื่อป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และลดปัญหาโรคพิษสุนัขบ้า

๓. ยุทธศาสตร์การปรับเปลี่ยน มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็ง แต่ปัจจัยภายนอกมีภัยคุกคามไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา (Strength & Threat) เป็นประเด็นการพัฒนาที่กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพอยู่ในปัจจุบัน แต่ปัจจัยภายนอกไม่เอื้ออำนวยต่อการขยายตัว จึงควรมีการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบหรือกระบวนการผลิตเพื่อให้สามารถตอบสนองกับกระแสที่เป็นปัจจัยนอกได้อย่างเหมาะสม ได้แก่

๓.๑. การปศุสัตว์แบบดั้งเดิม กลุ่มจังหวัดมีการเพาะเลี้ยงสัตว์เพื่อการพาณิชย์อยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งการเพาะเลี้ยง ด้วยเกษตรกรรายย่อย และเพาะเลี้ยงด้วยบริษัทขนาดใหญ่ กระแสความต้องการสินค้าปศุสัตว์เพื่อเป็นอาหารในปัจจุบันและอนาคต จะให้ความสำคัญกับคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็นอย่างมาก ส่งผลให้การปศุสัตว์แบบดั้งเดิมที่เคยเป็นฐานการผลิตหลักของกลุ่มจังหวัดไม่สามารถตอบสนองกับ

ความต้องการของตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้มีความสามารถตรงกับความต้องการต่อไป

๓.๒ อุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ซึ่งจังหวัดเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีวัตถุดิบของกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าว จึงมีย่านโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในบางพื้นที่ และการประกอบการได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ไม่สอดคล้องกับแนวทางอุตสาหกรรมสะอาดและปลอดภัยของรัฐบาล

๓.๓ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์กระแสหลัก จังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่มีชื่อเสียงทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติอยู่หลายแห่ง แต่มักเป็นพื้นที่รองรับนักท่องเที่ยวกระแสหลักที่มีแนวโน้มจะใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลืองและไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ทิศทางการท่องเที่ยวในระดับสากลหันมาให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นให้ความสำคัญกับการเรียนรู้คู่ขนานไปกับการพักผ่อนหย่อนใจ

๔. ยุทธศาสตร์แนวโน้มนถดถอย มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดอ่อน และมีภัยคุกคามไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา (Weakness & Threat) เป็นประเด็นที่เป็นจุดอ่อนของจังหวัดและปัจจัยภายนอกก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบกิจการดังกล่าว จึงเป็นประเด็นที่จะมีการถดถอยในอนาคต และจะต้องมีการเตรียมการเพื่อรองรับแรงงานและพื้นที่กิจกรรมที่ลดลงอย่างเหมาะสม ได้แก่ การเกษตรกรรมนอกเขตพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการทำการเกษตร จังหวัดมีพื้นที่เกษตรกรรมขนาดใหญ่ แต่มีพื้นที่เกษตรกรรมในปัจจุบันบางส่วนที่อยู่บนพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกส่งผลให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพและปริมาณน้อย อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมากอีกด้วย จึงต้องมีการวางแผนพัฒนาเพื่อการปรับปรุงพื้นที่เหล่านั้นให้สามารถใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ต่อไป

๑.๗ แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๒.๑ ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

๑. เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการขนส่ง
๒. เป็นศูนย์กลางทางการเกษตร
๓. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว
๔. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม
๕. เป็นสังคมที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ประชาชนมีชีวิตที่ดีตามแนวทางเศรษฐกิจ
๖. เป็นแหล่งพลังงานสะอาดและเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภูมิภาค
๗. เป็นสังคมแห่งความมั่นคงปลอดภัยและป้องกันภัยคุกคามทุกรูปแบบ
๘. มีส่วนราชการที่มีการบริหารจัดการภาครัฐแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

"ศูนย์กลางโครงข่ายคมนาคม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและ ศิลปวัฒนธรรมของภูมิภาค
นวัตกรรมเกษตรและอุตสาหกรรม และเป็นสังคมคุณภาพสูง"

๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดนครราชสีมา

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดของจังหวัดนครราชสีมา (Gross Provincial Product GPP) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของปีฐาน

- พ.ศ. ๒๕๖๖ = ๐.๒๕

- พ.ศ. ๒๕๖๗ = ๐.๒๕

- พ.ศ. ๒๕๖๘ = ๐.๕๐

- พ.ศ. ๒๕๖๙ = ๐.๕๐

- พ.ศ. ๒๕๗๐ = ๐.๕๐

(ปีฐาน พ.ศ.๒๕๖๒ มูลค่า ๓๐๓,๔๙๖ ล้านบาท) (แหล่งข้อมูล : สศช.)

๒. ประชาชนมีรายได้ต่อหัวต่อปีของจังหวัดนครราชสีมา (GPP per capita) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของปีฐาน

- พ.ศ. ๒๕๖๖ = ๐.๒๕

- พ.ศ. ๒๕๖๗ = ๐.๒๕

- พ.ศ. ๒๕๖๘ = ๐.๕๐

- พ.ศ. ๒๕๖๙ = ๐.๕๐

- พ.ศ. ๒๕๗๐ = ๐.๕๐

(ปีฐาน พ.ศ.๒๕๖๒ มูลค่า ๑๒๑,๐๖๘ บาท) (แหล่งข้อมูล : สศช.)

๓. ดัชนีความก้าวหน้าของคนจังหวัดนครราชสีมา เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๐.๐๓๐๐ ของปีฐาน

- พ.ศ. ๒๕๖๖ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๖๗ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๖๘ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๖๙ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๗๐ = ๐.๐๐๖๐

(ปีฐาน พ.ศ.๒๕๖๒=๐.๕๗๗๒) (แหล่งข้อมูล : สศช.)

๒.๔ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

๑. ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๒. ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า

การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๓. เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อ

สังคมคุณภาพสูง

๔. ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน

๕. ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๑ "ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง"

เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. มีพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น ๑.๐๘ ล้านไร่ต่อปี

๒. ผลผลิตทั้งหมดรวมทางการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

๓. ต้นทุนต่อหน่วยการผลิตการเกษตรที่ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี

๔. สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔

๕. สินค้าเกษตรมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔

๖. การจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ๑ ตำบล ๑ วิสาหกิจชุมชน

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๒ "ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ" เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. GPP ด้านการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑-๒ ต่อปี
๒. ร้อยละ ๘๐ - ๘๕ ของนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
๓. เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ไม่น้อยกว่า ๑๐ -๒๐ ชุมชนต่อปี

๔. ผู้เข้าร่วมในการจัดงานเมืองไมซ์ (MICE City) ของจังหวัด ร้อยละ ๘๐ - ๘๕ มีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยจากปัญหา Covid-๑๙

๕. ระบบการคมนาคมขนส่งของจังหวัด ได้รับการพัฒนา ครบทั้ง ๓ ประเภท

๕. GPP ภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี

๖. มีเงินลงทุนเข้ามาในจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๓ "เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง"

เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. สุขวัยทุกคนมีสุขภาพที่ดี
๒. ร้อยละ ๒๕ ของผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ มีงานทำ และมีรายได้เพิ่มขึ้น
๓. เด็กอายุ ๖-๑๒ ปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีภาวะโภชนาการเท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๔. ผู้เรียนระดับปฐมวัยทุกคน ได้รับการเตรียมความพร้อม ให้เจริญเติบโตตามวัย และผู้เรียนทุกช่วงวัย ได้รับการพัฒนาครอบคลุมตามหลักสูตร มีสมรรถนะที่จำเป็น อ่านออกเขียนได้ตามวัย คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยได้

๕. เมืองเป้าหมายของจังหวัด จำนวน ๒ เมือง ได้รับการประกาศเป็นเมือง Smart city พร้อมทั้งสามารถรักษามาตรฐานได้อย่างยั่งยืน

๖. ประชาชนมีความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของหน่วยงานภาครัฐเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๔ "ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน"

เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น ๑๒,๐๐๐ ไร่ต่อปี
๒. สัตว์ป่าออกนอกพื้นที่ลดลง
๓. พื้นที่ดินเค็มในแต่ละปีได้รับการจัดการและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ร้อยละ ๒
๔. ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ในชุมชนเมือง อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น
๕. ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน ร้อยละ ๗๕ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง

๖. คุณภาพน้ำในลำน้ำสายหลักอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี (โดยวัดตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ)

๗. หมู่บ้านมีปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคในระดับที่เพียงพอเพิ่มขึ้น

- ๘. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง และอุทกภัยลดลง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
 - ๙. ปริมาณพลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทนที่ผลิตได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
 - ๑๐. พื้นที่อนุรักษ์ของจังหวัด ทั้ง ๕ แห่ง ยังคงสถานะในระดับชาติ และนานาชาติ (มรดกโลก) ๑ แห่ง พื้นที่สงวนชีวมลฑล ๑ แห่ง จีโอพาร์ค ๑ แห่ง และศูนย์อนุรักษ์พันธุกรรมพืช ๒ แห่ง
 - ๑๑. ปริมาณคาร์บอนเครดิตต่อปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี
- ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๕ "ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน"**

เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

- ๑. คดีอาญา (ที่สำคัญ) ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๒. พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยลดลง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ๓. อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่อแสนประชากรลดลง ร้อยละ ๒ ต่อปี

๑.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เมื่อนำอยู่รักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ปกป้องสถาบัน พัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ สานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการศึกษา การเกษตร พัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปัจจุบันมีรายละเอียดของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์โครงการตามแนวทางพระราชดำริ

- ๑. ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการน้ำเพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบตามแนวทางพระราชดำริ เช่น การบริหารจัดการ “น้ำ” เตรียมรับมือ “สู้ภัยแล้ง”
- ๒. ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

- ๑. ยกระดับคุณภาพการศึกษา ผลิตคนที่มีคุณภาพ และมีสติปัญญารอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
- ๒. ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างคนให้มีคุณภาพ เช่น การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสให้ดีขึ้น
- ๓. พัฒนาคนให้มีสุขภาวะที่ดี ทั้งร่างกาย จิตใจ เช่น สาธารณสุขสร้างสุขภาพประชาชน “๓อ.๒ส” (อาหาร ออกกำลังกาย อารมณ์ ไม่สูบบุหรี่ และไม่ดื่มสุรา) สนับสนุนอุปกรณ์ทางการแพทย์
- ๔. ส่งเสริมงานป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๕. ทำนุบำรุงศาสนาวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ

- ๑. ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านเศรษฐกิจเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการยกระดับมาตรฐานการผลิต และการพัฒนาศักยภาพด้าน

การเกษตร เพิ่มปริมาณคุณภาพการผลิต ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยเกษตรอินทรีย์ ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มช่องทางตลาด ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรและเครือข่ายเกษตรกร เร่งรัดสร้างอาชีพเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชน

๒. ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และพืชเศรษฐกิจสร้างรายได้

๓. บริการจัดการน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำ ธนาคารน้ำใต้ดิน สร้างโครงข่ายน้ำเพื่อการเกษตร น้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน วางผังเมืองและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครอบคลุมทั่วถึง

๒. บำรุงรักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ได้รับการจัดสรรที่ดีมีคุณภาพ

๓. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อยและส่งเสริมศีลธรรมอันดีของประชาชน

๔. ประสานความร่วมมือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆในการพัฒนาแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

๕. สนับสนุน ส่งเสริมการศึกษา บำรุงสถานที่สำหรับกีฬาการท่องเที่ยว และสุขภาพจัดให้มีสวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

๕. ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. ยึดหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒. พัฒนาความร่วมมือระหว่างส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. สนับสนุน ส่งเสริมการบูรณาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่ออนาคต

๔. ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริต

ยกระดับความโปร่งใสในการบริหารงาน

๕. นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

๖. ปรับปรุงโครงสร้างให้กระชับไม่ซับซ้อน

๑.๙ ไทยแลนด์ ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ ๔.๐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ ๔.๐ มีดังนี้

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น
๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น
๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น
๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น
๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

๑.๑๐ แผนพัฒนาอำเภอพระทองคำ

คณะกรรมการบริหารงานอำเภอพระทองคำ ได้มีมติเห็นชอบแผนพัฒนาอำเภอพระทองคำ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๒ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่อำเภอและนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และสอดคล้องกับปัญหา รวมทั้งความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง โดยแผนพัฒนาอำเภอพระทองคำ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) มีสาระสำคัญ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งเกษตรกรรมปลอดภัย วิถีชุมชนพอเพียงน่าอยู่และยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตรตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าการเกษตรคุณภาพมาตรฐาน
๓. ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสนับสนุนการทำเกษตรกรรม

คุณภาพ

๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับคุณภาพของประชาชน
๖. ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของบ้านเมือง

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

๑. เพื่อพัฒนาพื้นที่ไปสู่การเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพมาตรฐาน
๒. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและผลิตภัณฑ์การเกษตรให้ได้มาตรฐาน
๓. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ ทรพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม ให้เกิดความยั่งยืน

๔. เพื่อพัฒนาปัจจัยแวดล้อมในพื้นที่การเกษตรและการเพิ่มผลผลิตการเกษตรคุณภาพ
๕. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและรายได้ของประชาชน
๖. เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและมั่นคงในการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์สู่การแข่งขันทาง

เศรษฐกิจ

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงและยั่งยืนสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ตามแนวทาง

เศรษฐกิจพอเพียง

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการบริการภาครัฐ

๑.๑๑ นโยบายนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย

การแถลงนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย(นายพิสิทธิ์ ฤทธิ์ทรงศักดิ์) ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย ก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยแถลงเมื่อวันที่ ๑๑ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ มีนโยบายดังต่อไปนี้

๑.นโยบายเร่งด่วน

๑.๑ ดำเนินแก้ไขปัญหาด้านจราจรเสียหาย เป็นหลุมเป็นบ่อ ให้อยู่ในสภาพที่ดี สามารถสัญจรและขนส่งสินค้าด้านการเกษตรกรรมได้อย่างสะดวก

๑.๒ ดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะโซล่าเซลล์อย่างทั่วถึง เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๑.๓ ดำเนินการติดตั้งกล้องวงจรปิด(CCTV) เพื่อป้องกันการกระทำผิดกฎหมายด้านยาเสพติดและอาชญากรรมต่างๆในตำบลหนองหอย

๑.๔ ดำเนินการปรับปรุง พัฒนาระบบอินเทอร์เน็ต หรือให้บริการ Wi-Fi เพื่อไว้ให้บริการแก่ประชาชน

๑.๕ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย ด้านการเรียนการสอนให้มีคุณภาพเพื่อพัฒนาการที่ดีของเด็กเล็กให้เกิดความพร้อมในทุกๆด้านและเตรียมความพร้อมสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนสวัสดิการของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสให้สามารถเข้าถึงบริการสาธารณะอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๑.๗ เน้นการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอยเป็นแบบการทำงานเป็นทีมหรือการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกล่าวคือ เป็นการบริหารที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานที่ต้องปฏิบัติได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิด ร่วมตัดสินใจร่วมวางแผน ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมทำงาน และตกลงใจร่วมกันในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย

๒. นโยบายการพัฒนาในด้านต่างๆ

กระผมจะยึดถือปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒และแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย ที่มีความสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาระดับจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอ เพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนดังนี้

๒.๑ ด้านการบริหารงานบุคคล

๑) แต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอยจำนวน ๒ คน เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือให้คำปรึกษา และคำแนะนำเกี่ยวกับการบริหารงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย

๒) แต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอยจำนวน ๑ คน เพื่อทำหน้าที่ในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้บริหารในทุกๆด้านติดต่อประสานงานและประสานการนัดหมาย การจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับหนังสือหรือเอกสารต่างๆ ให้แก่ผู้บริหาร

๓) การบริหารงานของสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย จะยึดถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของทางราชการและยึดหลักคุณธรรม

๔) ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย ได้เข้ารับการศึกษ ฝึกอบรม เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

๕) เสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย โดยความเท่าเทียมและเป็นธรรม

๒.๒ ด้านเศรษฐกิจ

๑) การแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการส่งเสริมอาชีพ และพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่ประชาชน เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือน โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางพระราชดำริ

๒) ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่ม การจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

๓) ส่งเสริมให้ประชาชนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ท้องถิ่น

๒.๓ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑) ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนนสายหลัก ถนนสายรองรวมทั้งถนนภายในหมู่บ้าน และถนนระหว่างตำบลอย่างทั่วถึง

๒) ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านให้ทั่วถึงเพียงพอและมีคุณภาพ

๓) ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ และติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะโซล่าเซลล์ให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๔) ก่อสร้างและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๒.๔ ด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมประเพณี และกีฬา

๑) พัฒนาและปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย ให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีคุณภาพ และมีความปลอดภัย

๒) สนับสนุนสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องเล่นต่างๆ ให้แก่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของเด็กเล็กก่อนวัยเรียน

๓) ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นหลักธรรมทางศาสนาพุทธ

๔) ส่งเสริมและสนับสนุนประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการสืบสานให้เกิดความยั่งยืน และอยู่คู่กับท้องถิ่นสืบไป

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้มีการออกกำลังกาย โดยการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด

๖) จัดหาสถานที่สำหรับก่อสร้างสนามกีฬาประจำหมู่บ้านทุกหมู่บ้านให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้มีสถานที่สำหรับการออกกำลังกายสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

๗) ส่งเสริมและสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์กีฬา เพื่อใช้ในการแข่งขันกีฬาและออกกำลังกายให้กับทุกหมู่บ้านเพื่อส่งเสริมสุขภาพ

๒.๕ ด้านสาธารณสุข สังคม และคุณภาพชีวิต

๑) เฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ของโรคติดต่อ โรคระบาด ให้การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ในการป้องกันและระงับโรคติดต่ออย่างทั่วถึงและเพียงพอ

๒) ส่งเสริม สนับสนุนระบบบริการสาธารณสุข เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชน ในการดูแลสุขภาพสภาพในด้านต่างๆ

๓) จัดให้มีสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

๔) สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการเฝ้าระวัง และป้องกันยาเสพติดในชุมชน

๕) เสริมสร้างมาตรการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชนที่ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ

๒.๖ ด้านการเกษตร

๑) ส่งเสริมอาชีพเกษตรผสมผสานตามแนวเกษตรทฤษฎีใหม่ ระบบการเกษตรปลอดสารพิษ เกษตรอินทรีย์ และการเพิ่มมูลค่าผลผลิต

๒) ส่งเสริมการประกอบอาชีพของเกษตรกรกลุ่มต่างๆ อีกทั้งสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร เช่น การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตรของเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง มีทักษะและความรู้เพิ่มมากขึ้น

๒.๗ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) รณรงค์และสร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่ประชาชนเห็นคุณค่า หวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ และมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อมที่ดี โดยเฉพาะป่าไม้ และแหล่งน้ำ

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เกิดความสวยงาม สะอาดและร่มรื่น

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ลดภาวะโลกร้อน โดยการส่งเสริมการปลูกต้นไม้ เพื่อสร้างป่าชุมชน

๔) บริหารจัดการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน

๒.๘ ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๑) บริหารจัดการและพัฒนาขีดความสามารถเพื่อเพิ่มศักยภาพบุคลากร และสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน จัดให้มีสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของบุคลากรอย่างทั่วถึง เพื่อเพิ่มขวัญ กำลังใจให้กับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย

๒) ปรับปรุงพัฒนา และจัดให้มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย และสถานที่ปฏิบัติงานให้เพียงพอ เพื่อความสะดวกรวดเร็ว และเอื้อต่อการให้บริการแก่ประชาชน

๓) บริหารราชการโดยยึดหลักการการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดทิศทางการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอยในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องทุกชั้นตอน

๕) ปรับปรุงและพัฒนารายได้ ในด้านการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม และใบอนุญาตให้ทั่วถึงและเป็นธรรม

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอุดมคติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

**“ยึดหลักธรรมาภิบาล การเกษตรก้าวหน้า พัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง
ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สู้การพัฒนาอย่างยั่งยืน”**

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการประกอบอาชีพและกระจายรายได้ให้แก่หมู่บ้านเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านในการพึ่งตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมือง
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดีและมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๔. สร้างความเข้มแข็งให้ภาคการเกษตรแบบครบวงจรตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่
๕. ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มพื้นที่สีเขียวของตำบลอย่างยั่งยืน
๖. ส่งเสริมและพัฒนาด้านสุขภาพและสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ
๗. สร้างระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง
๘. ส่งเสริมศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม จริยธรรมและคุณธรรมอันดีงามในสังคม
๙. ส่งเสริมการออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการแก่ประชาชนทุกช่วงวัย
๑๐. ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล
๑๑. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์โครงการตามแนวทางพระราชดำริ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และเชิงเกษตรกรรม
๒. ประชาชนมีทักษะการประกอบอาชีพและรายได้พอเพียงสามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของ อบต.
๓. ยกกระดับการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม และอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. ประชาชนในตำบลหนองหอยมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
๕. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้อย่างเหมาะสม และได้รับบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
๖. ระบบการคมนาคม ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐานทั่วถึง
๗. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้
๘. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
๙. สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชาชนที่สามารถพึ่งตนเองได้
๒. ร้อยละของการปรับปรุง พัฒนา และอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และเชิงเกษตรกรรม
๓. ร้อยละของหน่วยการศึกษาของตำบลทั้งในและนอกระบบจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ
๔. ร้อยละของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้มาตรฐาน
๕. ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท/ปี
๖. มีประกอบอาชีพเกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น
๗. จำนวนประชาชนชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๘. ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของศูนย์บริการสาธารณสุข
๙. ร้อยละของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ารับ การรักษาพยาบาลลดลง
๑๐. ร้อยละของระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐาน
๑๑. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆและเป็นการ ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี
๑๒. ร้อยละการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างความสมานฉันท์
๑๓. ผ่านเกณฑ์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๑๔. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในการมีส่วนร่วมดำเนินงานของอบต.
๑๕. ร้อยละของหมู่บ้านที่เกิดเหตุร้ายในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลลดลง
๑๖. ร้อยละของพื้นที่สีเขียวที่เพิ่มขึ้น
๑๗. จำนวนขยะในชุมชนลดลงเกิดความสะอาดและไม่เกิดปัญหาโรคติดต่อ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในตำบลหนองหอยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐ ต่อปี
๒. คริวเรือนที่มีอาชีพและรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพร้อยละ ๘๐ ของจำนวนคริวเรือนในพื้นที่
๓. ประชาชนมีความรู้และได้รับการศึกษาที่เหมาะสมร้อยละ ๘๐ ของจำนวนประชาชนในพื้นที่
๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองหอยผ่านเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานการศึกษา จำนวน ๓ ศูนย์
๕. หมู่บ้านที่ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตร้อยละ ๖๐ ของหมู่บ้านในตำบล
๖. ลดปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนร้อยละ ๘๐ ของจำนวนประชาชนในพื้นที่

๗. ประชาชนที่มีสุขภาพอนามัยที่ดี ได้รับบริการด้านการสาธารณสุขโดยทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนประชาชนในพื้นที่
๘. มีระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และการคมนาคมทั่วถึงร้อยละ ๘๐
๙. ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ บำรุงรักษา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และกีฬา ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนในตำบล
๑๐. ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับคะแนน ๘๕
๑๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี
๑๒. รมรงค์สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ ครั้ง/ปี

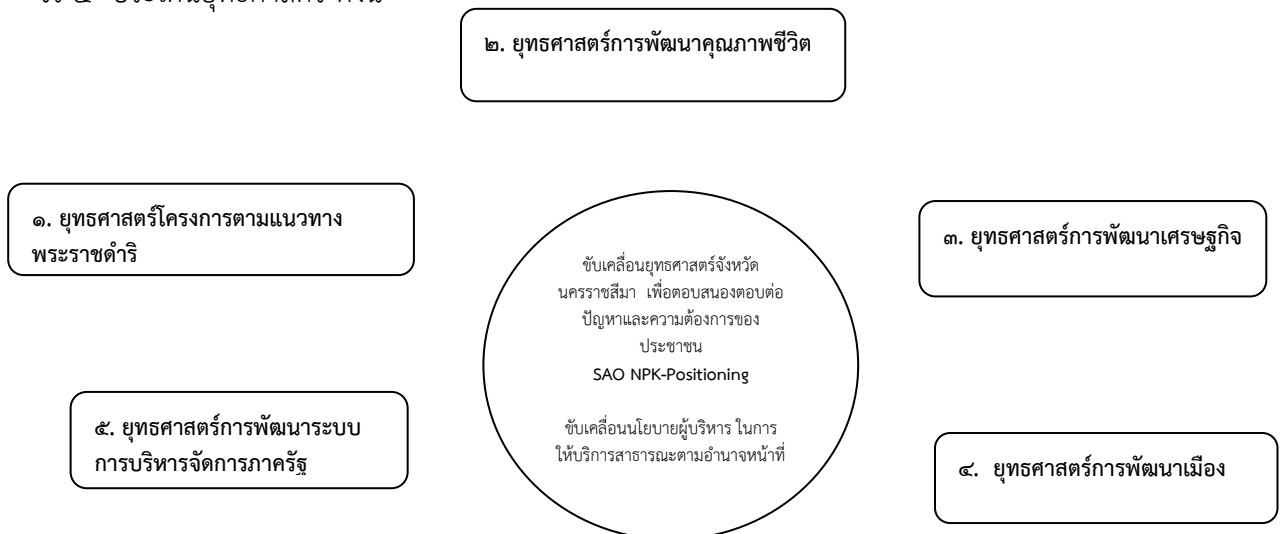
๒.๖ กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. สนับสนุนและส่งเสริมอาชีพให้กับหมู่บ้าน
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในการจัดตั้งและพัฒนากองทุนหมู่บ้านตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ปรับปรุง พัฒนา และอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐาน
๗. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการเรียนรู้สู่ความเป็นสากล
๘. จัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานทันสมัย สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติฉบับปัจจุบัน
๙. ส่งเสริมและสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างมีคุณภาพโดยนำเครื่องจักร และเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า และปริมาณสินค้าคุณภาพในตำบล
๑๐. ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภค เพื่อจำหน่าย และเพื่อการอนุรักษ์
๑๑. สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพสินค้าและการตลาดของท้องถิ่น
๑๒. ส่งเสริมการป้องกัน การแก้ไข การปราบปราม ยาเสพติดและอบายมุข
๑๓. ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ HIV และผู้ด้อยโอกาสให้ทัดเทียมเท่ากับบุคคลทั่วไป
๑๔. พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้ทั่วถึงและครอบคลุมทุกพื้นที่
๑๕. สนับสนุนกิจกรรมคุ้มครองและสร้างสุขภาพให้ประชาชนมีสุขภาพดี รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภคและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน
๑๖. ส่งเสริมและรณรงค์การป้องกันและควบคุมโรคอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน
๑๗. การพัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซม และบำรุงรักษาระบบคมนาคมให้สัญจรสะดวกและได้มาตรฐานยิ่งขึ้น
๑๘. พัฒนาระบบไฟฟ้าสาธารณะ และโทรคมนาคม

- ๑๙. พัฒนาระบบการประปา แหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตร
- ๒๐. พัฒนาระบบการระบายน้ำ
- ๒๑. ส่งเสริมและบำรุงศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวันสำคัญของชาติให้คงอยู่และสืบทอดต่อไป
- ๒๒. ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
- ๒๓. ทำนุบำรุงศาสนาฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ
- ๒๔. ส่งเสริมการเพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากรและระบบคุณธรรมจริยธรรม
- ๒๕. ส่งเสริมกระบวนการทำงานและวิธีการทำงานเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์
- ๒๖. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- ๒๗. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพขององค์กรเพื่อการบริหารที่ดีและทันสมัย
- ๒๘. ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒๙. ส่งเสริมการพัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๓๐. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมดูแล พื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓๑. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และระบบการบำบัดน้ำเสีย
- ๓๒. ส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟู พัฒนาการจัดบริการสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาด้านการศึกษา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพสูง การพัฒนาที่ยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนา ระดับต่างๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและแห่งชาติ ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. (๒๕๖๐-๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์จังหวัดนครราชสีมา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา	ยุทธศาสตร์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหอย
๑.ด้านความมั่นคง	๕. การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน	๕.ยกระดับด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
๒.ด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๓.การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๗.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๘.การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ๙.การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ	๑.ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับด้านการเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒.ส่งเสริม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ	๑. โครงการตามแนวทางพระราชดำริ ๓.การพัฒนาเศรษฐกิจ ๔. การพัฒนาเมือง	๑. โครงการตามแนวทางพระราชดำริ ๓.การพัฒนาเศรษฐกิจ ๔. การพัฒนาเมือง
๓.ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์	๓. เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง	๒.การพัฒนาคุณภาพชีวิต ๔. การพัฒนาเมือง	๒.การพัฒนาคุณภาพชีวิต ๔. การพัฒนาเมือง
๔.ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	๒.การเสริมสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม	๓. เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง	๒.การพัฒนาคุณภาพชีวิต	๒.การพัฒนาคุณภาพชีวิต
๕.ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๔.การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	๔.การยกระดับบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน	๑. โครงการตามแนวทางพระราชดำริ ๔. การพัฒนาเมือง	๑. โครงการตามแนวทางพระราชดำริ ๔. การพัฒนาเมือง
๖.ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ	๖. การบริหารจัดการภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ๑๐.ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา	๓. เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง	๕.การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๕.การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ โครงการตามแนวทางพระราชดำริ

พันธกิจ ส่งเสริมการประกอบอาชีพและกระจายรายได้ให้แก่หมู่บ้านเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน

เป้าประสงค์ ประชาชนมีทักษะการประกอบอาชีพและรายได้พอเพียงสามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของ อบต.

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท/ปี
๒. ร้อยละของประชาชนที่สามารถพึ่งตนเองได้

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
- ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง - สนับสนุนและส่งเสริมอาชีพให้กับหมู่บ้าน - ส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในการจัดตั้งและพัฒนากองทุนหมู่บ้านตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	- ร้อยละของประชาชนที่ดำเนินชีวิตโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มมากขึ้น - จำนวนกิจกรรม/โครงการที่สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ - ร้อยละของหมู่บ้านที่นำไปปฏิบัติจริง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด อบต.

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ โครงการตามแนวทางพระราชดำริ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

- พันธกิจ**
๑. ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดีและมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 ๒. ส่งเสริมศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม จริยธรรมและคุณธรรมอันดีงามในสังคม
 ๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านสุขภาพและสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ
- เป้าประสงค์**
๑. ยกระดับการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม และอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๒. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้อย่างเหมาะสม และได้รับบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ๑. ร้อยละของหน่วยการศึกษาของตำบลทั้งในและนอกระบบจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

๒. จำนวนประชาชนชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของศูนย์บริการสาธารณสุข
๔. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ และเป็นการ ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี
๕. ร้อยละการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างความสมานฉันท์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
<ul style="list-style-type: none"> - ยกระดับคุณภาพการศึกษา ผลิตคนที่มีคุณภาพ และมีสติปัญญารอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง - ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างคนให้มีคุณภาพ เช่น การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสให้ดีขึ้น - พัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดี ทั้งร่างกาย จิตใจ เช่น สาธารณสุขสร้างสุขภาพประชาชน “๓๐.๒๕” (อาหาร ออกกำลังกาย อารมณ์ ไม่สูบบุหรี่ และไม่ดื่มสุรา) สนับสนุนอุปกรณ์ทางการแพทย์ - ส่งเสริมงานป้องกันแก้ไขปัญหาสุขภาพ - ทำนุบำรุงศาสนาวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา - ร้อยละของผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง - ร้อยละของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการดูแลเพิ่มขึ้น - ร้อยละของประชากรวัยทำงานว่างงานลดลง - ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ตั้งครรภ์ลดลง - ร้อยละของประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ - ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของศูนย์บริการสาธารณสุข

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - สำนักปลัด อบต.

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการส่วนท้องถิ่น :
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

พันธกิจ สร้างความเข้มแข็งให้ภาคการเกษตรแบบครบวงจรตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่

เป้าประสงค์ ประชาชนมีทักษะการประกอบอาชีพและรายได้พอเพียงสามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของ อบต.

- ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์**
๑. ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท/ปี
 ๒. มีประกอบอาชีพเกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
<p>- ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการยกระดับมาตรฐานการผลิต และการพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตร เพิ่มปริมาณคุณภาพการผลิต ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยเกษตรอินทรีย์ ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มช่องทางการตลาด ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรและเครือข่ายเกษตรกร เร่งรัดสร้างอาชีพเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>- ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และพืชเศรษฐกิจ สร้างรายได้</p> <p>- บริการจัดการน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำ ธนาคารน้ำใต้ดิน สร้างโครงข่ายน้ำ เพื่อการเกษตร น้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค</p> <p>- ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภค เพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์</p>	<p>- ร้อยละของสินค้าทางการเกษตรถูกนำมาแปรรูปเพิ่มขึ้น</p> <p>- ร้อยละของประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น</p> <p>- ร้อยละของการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพเพิ่มขึ้น</p>

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด อบต.

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับด้านการเกษตรและการแปรรูปมูลค่าสูง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่น :
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนาเมือง

- พันธกิจ**
- สร้างระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโรค สาธารณูปการ ที่ได้มาตรฐาน และทั่วถึง
 - เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
 - ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มพื้นที่สีเขียวของตำบลอย่างยั่งยืน
 - ส่งเสริมการออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการแก่ประชาชนทุกช่วงวัย

- เป้าประสงค์**
- ระบบการคมนาคม ระบบสาธารณสุขปโรค สาธารณูปการได้มาตรฐานทั่วถึง
 - การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้
 - ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
 - สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์-ร้อยละของระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโรค สาธารณูปการได้มาตรฐาน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน วางผังเมืองและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครอบคลุมทั่วถึง -บำรุงรักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ได้รับการจัดสรรที่ดีมีคุณภาพ -ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อยและส่งเสริมศีลธรรมอันดีของประชาชน - ประสานความร่วมมือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่นๆในการพัฒนาแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน - สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬา บำรุงสถานที่สำหรับกีฬา การท่องเที่ยว และสุขภาพ จัดให้มีสวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ 	<ul style="list-style-type: none"> -ร้อยละของระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโรค สาธารณูปการได้มาตรฐาน -ร้อยละการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างความสมานฉันท์ -ร้อยละของหมู่บ้านที่เกิดเหตุร้ายในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลลดลง -ร้อยละของพื้นที่สีเขียวที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด อบต. /กองช่าง/กองการศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาเมือง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

พันธกิจ ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

- ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์**
- ผ่านเกณฑ์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
 - ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในการมีส่วนร่วมดำเนินงานของอบต.

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
<ul style="list-style-type: none">- ยึดหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน- พัฒนาความร่วมมือระหว่างส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น- สนับสนุน ส่งเสริมการบูรณาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่ออนาคต- ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริต ยกระดับความโปร่งใสในการบริหารงาน- นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น- ปรับปรุงโครงสร้างให้กระชับไม่ซับซ้อน	<ul style="list-style-type: none">-บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเพิ่มขึ้น-การบริหารงานภายในสำนักงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ-มีการบูรณาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น-ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งเพิ่มขึ้น-ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น-จำนวนค่าคะแนนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด อบต.

ความเชื่อมโยง

- ยุทธศาสตร์จังหวัด :
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. การวิเคราะห์ศักยภาพ

ด้านเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน “ปัญหาค่าครองชีพสูง” ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิต รายจ่ายไม่สอดคล้องกับรายได้ที่ได้รับมา ขณะที่การเพิ่มของรายได้อาจยังไม่เหมาะสมกับค่าครองชีพในปัจจุบันเท่าที่ควร รวมถึงสภาพของภาคการส่งออกที่ยังได้รับผลกระทบจนทำให้ไม่สามารถฟื้นตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทั้งการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ยังผันผวนสูง ขณะที่การส่งออกยังคงหดตัว ราคาพืชผลทางการเกษตรแม้จะปรับตัวดีขึ้นแต่ก็ยังคงทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ไม่สามารถไปเพิ่มความเชื่อมั่นในการใช้จ่ายของผู้บริโภคได้ เหล่านี้ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่บั่นทอนความเชื่อมั่นโดยรวมของประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของภาคการบริโภคน่าจะเริ่มปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องบนเงื่อนไขที่ว่าสถานการณ์ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกคลี่คลายลง และประสิทธิภาพการใช้จ่ายและการลงทุนของภาครัฐเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้ฟื้นตัวเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง แต่ด้วยหลายปัจจัยที่เมื่อพิจารณาแล้วจะค่อนข้างเป็นผลดีกับเศรษฐกิจไทยในระยะต่อไป โดยเฉพาะการใช้จ่ายและการลงทุนของภาครัฐ และการท่องเที่ยวที่ยังขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญ

ด้านสังคม ปัจจุบันสังคมไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรครั้งสำคัญคือ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ แนวโน้มสังคมผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเรื่อยๆทั่วโลก เมื่อมีผู้สูงอายุมากขึ้นทำให้ปัจจัยการผลิตทางด้านแรงงานลดลงการออมลดลง รัฐบาลจำเป็นต้องเพิ่มงบประมาณค่าใช้จ่ายทางด้านสวัสดิการและการรักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นเพื่อดูแลและปฐมพยาบาลผู้สูงอายุมากขึ้น ทำให้การลงทุนลดลงรายได้ประชาชาติลดลง ทั้งนี้การที่ แรงงานลดลงอาจแก้ไขโดยการนำเทคโนโลยีเครื่องจักรมาใช้ทดแทนแรงงานคนหรือแรงงานต่างด้าว ซึ่งจะส่งผล ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานมากขึ้น หากไม่มีการเตรียมความพร้อมการจัดสรรทรัพยากรแรงงานที่จะลดลง จะมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมทำให้รายได้ประชาชาติลดลงได้ ดังนั้นการเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ โครงสร้างของประชากรเปลี่ยนแปลงไปมีสัดส่วนของผู้สูงอายุมากขึ้นย่อมทำให้เกิดผลกระทบทั้งทาง เศรษฐกิจและสังคมและมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ผ่านมาได้ระดมใช้ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะที่ดิน ป่าไม้ แหล่งน้ำ ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ทรัพยากรธรณี ในอัตราที่สูงมาก และเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จนมีผลทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ลดลง และเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว รวมทั้งเริ่มส่งผลกระทบต่อชีวิตของประชาชนในชนบท ที่ต้องพึ่งพาทรัพยากรเป็นหลักในการยังชีพ ได้แก่ ทรัพยากร ป่าไม้ ทรัพยากรดิน ทรัพยากรแหล่งน้ำ เป็นต้น

๒. การวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชน

สภาพปัญหาของพื้นที่	ความต้องการของประชาชน
<p>๑.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๑.๑ ปัญหาการคมนาคม เส้นทางคมนาคมที่ประชาชนใช้เป็นเส้นทางสัญจรไม่สะดวก เนื่องจากถนนส่วนใหญ่ในตำบลหนองหอย เป็นถนนดิน ถนนลูกรัง โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนถนนจะลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ</p> <p>๑.๒ ปัญหาน้ำประปาให้บริการไม่ทั่วถึง และระบบประปาชำรุดเสียหายบ่อย</p> <p>๑.๓ ปัญหาเรื่องการติดต่อสื่อสารไม่สะดวก</p> <p>๑.๔ ปัญหาการใช้ไฟฟ้าเนื่องจากความเจริญอย่างรวดเร็วของชุมชน และการก่อสร้างบ้านเรือนขึ้นใหม่ ทำให้การขยายเขตไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง และปัญหาการขาดไฟฟ้าสาธารณะ ให้แสงสว่างริมทาง ประชาชนสัญจรในเวลากลางคืนไม่สามารถมองเห็นเส้นทางในช่วงที่เป็นทางโค้ง ทางแยก ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้</p> <p>๑.๕ ปัญหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อเกษตรไม่เพียงพอ เนื่องจากแหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ในปริมาณที่มากพอ ทำให้ในช่วงฤดูแล้ง หรือฝนทิ้งช่วงประชาชน เกษตรกรประสบกับภาวะขาดแคลนน้ำ</p> <p>๑.๖ ไม่มีรางระบายน้ำ/ท่อระบายน้ำภายในหมู่บ้าน ทำให้น้ำท่วมขังเมื่อฝนตกหนัก</p>	<p>๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๑.๑ ต้องการถนนที่ใช้สัญจรไป-มา สะดวก และได้มาตรฐาน</p> <p>๑.๒ ต้องการให้มีการขยายระบบประปาหมู่บ้านทั่วถึงครบทุกหลังคาเรือน</p> <p>๑.๓ ต้องการให้มีการติดตั้งเสียงตามสาย</p> <p>๑.๔ ต้องการให้มีการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ และเพิ่มการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ ส่องสว่างบริเวณทางแยก ภายในหมู่บ้าน หรือบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม ในการเดินทางช่วงกลางคืน</p> <p>๑.๕ ต้องการให้มีการขุดลอกคลองส่งน้ำ ขุดสระหรือแหล่งน้ำขึ้นใหม่ เพื่อให้เพียงพอต่อการใช้อุปโภคบริโภค และเพื่อการทำการเกษตร</p> <p>๑.๖ ต้องการให้มีรางระบายน้ำ/ท่อระบายน้ำในฤดูฝนเป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว</p>
<p>๒. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว</p> <p>๒.๑ ปัญหาด้านผลผลิตตกต่ำ เนื่องจากประชาชนยังขาดความรู้ ด้านการเกษตรแผนใหม่ การปรับปรุงคุณภาพของดินให้ดีขึ้น</p> <p>๒.๒ ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลประกอบอาชีพด้านการเกษตรเพียงอย่างเดียว ไม่มีการรวมกลุ่มจัดตั้งกลุ่มอาชีพ หรือส่งเสริมอาชีพหรือกลุ่มการตลาดแบบยั่งยืน</p> <p>๒.๓ ปัญหาการขาดเงินทุนในการส่งเสริมอาชีพ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน และการมีหนี้สิน โดยเฉพาะหนี้สินนอกระบบ</p> <p>๒.๔ ปัญหาการว่างงานและความยากจน</p>	<p>๒. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว</p> <p>๒.๑ ต้องการให้มีการให้ความรู้ด้านการเกษตรแผนใหม่ การปรับปรุงคุณภาพดิน พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ให้มีคุณภาพ</p> <p>๒.๒ ต้องการให้มีการส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพ และกลุ่มออมทรัพย์ด้านเงินทุนพร้อมอุปกรณ์</p> <p>๒.๓ ต้องการให้มีการจัดหาตลาด และส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่ม เพื่อเพิ่มอำนาจในการต่อรองด้านราคากับพ่อค้าคนกลาง</p> <p>๒.๔ ต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย</p> <p>๒.๕ ต้องการให้แก้ไขปัญหาการว่างงาน</p>

สภาพปัญหาของพื้นที่	ความต้องการของประชาชน
<p>๓. ปัญหาด้านสังคม</p> <p>๓.๑ ปัญหาการว่างงานในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ</p> <p>๓.๒ ปัญหาด้านยาเสพติด ที่ยังมีการแพร่ระบาดสู่ประชาชน วัยรุ่นวัยเรียนมากขึ้นทุกที ทำให้การป้องกันและปราบปรามทำได้ยากลำบากเพราะขาดความร่วมมืออย่างจริงจังจากประชาชน</p> <p>๓.๓ ปัญหาอาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p> <p>๓.๔ ปัญหาผู้สูงอายุและผู้พิการขาดการดูแล</p> <p>๓.๕ ปัญหาการขาดแคลนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ</p> <p>๓.๖ ปัญหาขาดลานกีฬาพร้อมอุปกรณ์ออกกำลังกาย</p> <p>๓.๗ ปัญหาการบริการสาธารณะต่างๆยังไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอ</p>	<p>๓. ด้านสังคม</p> <p>๓.๑ ต้องการให้มีการฝึกอบรมด้านอาชีพ ส่งเสริมอุตสาหกรรม และกิจกรรมในครัวเรือน เพื่อเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้</p> <p>๓.๒ ต้องการให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโทษ พิษภัยของยาเสพติด การเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการเล่นกีฬา และสถานที่ออกกำลังกาย</p> <p>๓.๓ ให้มีการดูแลสังคมสงเคราะห์ผู้สูงอายุและผู้พิการ</p> <p>๓.๔ ต้องการให้มีการจัดตั้งกลุ่มพลังมวลชน เช่น อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ประจำตำบลเป็นต้น</p> <p>๓.๕ ป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p> <p>๓.๖ สร้างสนามกีฬา ลานกีฬาสำหรับออกกำลังกาย และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ</p> <p>๓.๗ จัดให้มีการบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้ทั่วถึงและเพียงพอ</p>
<p>๔. ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร</p> <p>๔.๑ ปัญหาประชาชนส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเมืองการบริหาร</p> <p>๔.๒ ปัญหาการบริหารงานและการให้บริการด้านต่าง ๆ เนื่องจากบุคลากรมีน้อย และงบประมาณมีจำนวนจำกัด</p> <p>๔.๓ ปัญหาประชาชนยังไม่ทราบบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลเท่าที่ควร</p>	<p>๔. ด้านการเมืองการบริหาร</p> <p>๔.๑ จัดให้มีการประชุมประชาคมหมู่บ้าน ตำบล เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายการปกครองท้องถิ่น</p> <p>๔.๒ ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน</p> <p>๔.๓ ให้ความรู้แก่บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารงาน</p> <p>๔.๔ เพิ่มการให้บริการแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง และรวดเร็ว โดยการลดขั้นตอนการให้บริการและปรับปรุงระยะเวลาการให้บริการ</p>

สภาพปัญหาของพื้นที่	ความต้องการของประชาชน
<p>๕. ปัญหาด้านการเกษตร</p> <p>๕.๑ ปัญหาด้านการตลาด/รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ</p> <p>๕.๒ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคพืชและสัตว์</p> <p>๕.๓ ปัญหาประชาชนขาดความรู้ด้านการดูแลรักษาผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน</p>	<p>๕. ด้านการเกษตร</p> <p>๕.๑ จัดตลาดรองรับสินค้าทางการเกษตร</p> <p>๕.๒ รมรงค์ป้องกันและสนับสนุนให้ความรู้เรื่องโรคระบาดของพืชและสัตว์</p> <p>๕.๓ อบรมให้ความรู้ด้านการดูแลรักษาผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน</p>
<p>๖. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖.๑ ปัญหาการขาดความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่เห็นความสำคัญ ตลอดจนขาดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่และสามารถใช้ได้ไปจนถึงคนรุ่นหลัง</p> <p>๖.๒ ปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ไม่ถูกสุขลักษณะ</p> <p>๖.๓ ปัญหาสารเคมีจากการทำการเกษตรของเกษตรกร ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน</p> <p>๖.๔ ปัญหาการเผาอ้อยของเกษตรกรทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ</p>	<p>๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖.๑ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖.๒ การตรวจสอบและควบคุม มิให้ประชาชนบุกรุกที่สาธารณะ และตัดไม้ทำลายป่า</p> <p>๖.๓ ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน และปลูกต้นไม้ในที่สาธารณะ</p> <p>๖.๔ จัดหาที่ทิ้งขยะเพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกสุขลักษณะ</p> <p>๖.๕ รมรงค์เรื่องการใช้สารเคมี พร้อมออกระเบียบข้อบังคับตำบล</p> <p>๖.๖ ควบคุมรมรงค์กำจัดมลพิษต่าง ๆ</p>
<p>๗. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>๗.๑ ปัญหาการขาดวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน</p> <p>๗.๒ ปัญหาด้านการศึกษาต่อเนื่องของประชาชนทั้งในระบบ และนอกระบบ</p> <p>๗.๓ ปัญหาเรื่องการขาดการสืบสานประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และการประกอบกิจกรรมทางศาสนาและการบำรุงรักษาศาสนา</p> <p>๗.๔ ปัญหาการขาดเงินทุนการศึกษาของนักเรียนที่ยากจน</p> <p>๗.๕ ปัญหาการเสริมสร้างคุณภาพเด็กนักเรียน</p> <p>๗.๖ ปัญหาขาดการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>๗. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>๗.๑ บำรุง ส่งเสริม และรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๗.๒ อุดหนุนวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนสนับสนุนทุนการศึกษาให้นักเรียนผู้ขาดแคลน</p> <p>๗.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนงานประเพณีและทำนุบำรุงกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี</p> <p>๗.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๗.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสถานศึกษาระดับสูง แหล่งศึกษาหาความรู้ของประชาชน เช่น ศูนย์อินเทอร์เน็ตตำบล ห้องสมุดประจำตำบล/หมู่บ้าน เป็นต้น</p>

สภาพปัญหาของพื้นที่	ความต้องการของประชาชน
๘. ปัญหาด้านสาธารณสุข ๘.๑ ปัญหาการให้บริการทางด้านสาธารณสุขยังไม่ทั่วถึง ๘.๒ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ ๘.๓ ปัญหาการขาดการส่งเสริมสุขภาพอนามัย ๘.๔ ปัญหาด้านการชื้ออนามัย ๘.๕ ปัญหากลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงสุกร	๘. ด้านสาธารณสุข ๘.๑ การควบคุมป้องกันและเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ ๘.๒ ออกข้อบังคับตำบลเพื่อป้องกันโรคติดต่อ ๘.๓ ส่งเสริมและรณรงค์การส่งเสริมสุขภาพอนามัย ๘.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจและรับทราบข้อมูลข่าวสารด้านการสาธารณสุข

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis เพื่อพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค(Threat) ซึ่งเป็นการประเมินสถานการณ์ภาพของหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคต และจากการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาสรุปผลได้ดังนี้

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	
จุดแข็ง ๑. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	จุดอ่อน ๑. โครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่แล้วคุณภาพไม่ได้มาตรฐานหรืออยู่ในสภาพชำรุดไม่สามารถใช้การได้อย่างสะดวก ๒. บุคลากรที่รับผิดชอบขาดความรู้ ความสามารถ ทักษะ และขาดความรับผิดชอบในการบริหารงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๓. ระบบประปาหมู่บ้านไม่ได้มาตรฐาน ชำรุดบ่อยครั้ง ๔. ระบบไฟฟ้าส่องสว่างทางสาธารณะยังไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน ๕. แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน ฝายกักเก็บน้ำมีไม่เพียงพอและบ่อบาดาลไม่ได้รับการปรับปรุง ๖. งบประมาณที่จะดำเนินการไม่เพียงพอ
โอกาส ๑. มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับรองรับอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการอย่างชัดเจน ๒. มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติหลายแหล่งสามารถพัฒนาและปรับปรุงเพื่อใช้อุปโภคและใช้ประกอบอาชีพได้	อุปสรรค ๑. มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ประชาชนอาศัยอยู่อย่างกระจัดกระจาย การพัฒนาและปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทั่วทุกหมู่บ้านต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

ด้านเศรษฐกิจ	
<p>จุดแข็ง</p> <p>๑. พื้นที่มีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลายสามารถนำมาแปรรูปผลิตทางการเกษตรได้</p> <p>๒. มีแหล่งรับซื้อสินค้าทางการเกษตรในพื้นที่</p>	<p>จุดอ่อน</p> <p>๑. กลุ่มอาชีพไม่มีความเข้มแข็ง ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงานของกลุ่ม</p> <p>๒. ประชาชนขาดความรู้ด้านวิชาการและเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่เพื่อใช้ในการผลิตสินค้า</p> <p>๓. การพัฒนาด้านการผลิตยังไม่ได้คุณภาพทำให้ไม่สามารถกำหนดราคาและไม่มีอำนาจต่อรองราคาได้</p> <p>๔. ประชาชนบางส่วนมีนิสัยใช้จ่ายฟุ่มเฟือย</p> <p>๕. พื้นที่ไม่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยว</p>
<p>โอกาส</p> <p>๑. นโยบายรัฐบาลให้การสนับสนุนการปฏิบัติงาน</p> <p>๒. นโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจน</p>	<p>อุปสรรค</p> <p>๑. นโยบายผู้บริหารเปลี่ยนแปลงบ่อยขาดความต่อเนื่อง</p> <p>๒. พื้นที่เสี่ยงต่อความแห้งแล้งก่อให้เกิดปัญหาต่อการประกอบอาชีพทางการเกษตร</p> <p>๓. ภาวะสินค้าและราคาน้ำมันแพง</p>

ด้านสังคม	
<p>จุดแข็ง</p> <p>๑. ผู้บริหารมีนโยบายชัดเจน พร้อมให้การสนับสนุน</p> <p>๒. สภาพสังคมเป็นมิตรเอื้ออื้อเพื่อแผ้วช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน</p>	<p>จุดอ่อน</p> <p>๑. อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนของตำบลที่มีจิตอาสาจำนวนน้อยเกินไป</p> <p>๒. อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนขาดการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชนและการช่วยเหลือยามเกิดสาธารณภัย</p> <p>๓. การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่มีจำนวนมากขึ้น</p> <p>๔. ฐานข้อมูลชุมชนไม่เป็นปัจจุบัน</p> <p>๕. ความยากจนของประชาชนในพื้นที่</p>
<p>โอกาส</p> <p>๑. นโยบายรัฐบาลให้การสนับสนุนการปฏิบัติงาน</p> <p>๒. มีกฎ ระเบียบเอื้ออื้อให้มีการตั้งงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานของ อปพร.</p> <p>๓. เทคโนโลยีที่เข้ามาอย่างรวดเร็ว</p>	<p>อุปสรรค</p> <p>๑. ปัญหาการเมืองภายนอกหน่วยงาน</p> <p>๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีการปล่อยปละละเลยขาดการป้องกันและปราบปราม</p>

ด้านการเกษตร	
<p>จุดแข็ง</p> <p>๑. มีสินค้าพื้นเมือง อาหาร ผลผลิตทางการเกษตรของตำบลเพียงพอ</p>	<p>จุดอ่อน</p> <p>๑. มีการใช้สารปุ๋ยเคมีแทนปุ๋ยชีวภาพจำนวนมาก</p> <p>๒. ไม่มีตลาดรองรับสินค้าทางการเกษตร การรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ</p> <p>๓. มีการแพร่ระบาดของโรคพืชและสัตว์</p> <p>๔. ประชาชนขาดความรู้ด้านการดูแลรักษาผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน</p>
<p>โอกาส</p> <p>นโยบายแก้ไขปัญหาคาความยากจนและส่งเสริมการผลิตทางการเกษตร</p>	<p>อุปสรรค</p> <p>๑. กลุ่มแรงงานในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังไร้ฝีมือ และขาดการพัฒนาด้านฝีมือแรงงาน</p> <p>๒. ปริมาณน้ำฝนที่ตกช่วงฤดูฝน</p>

ด้านการเมืองการบริหาร	
<p>จุดแข็ง</p> <p>๑. มีการจัดโครงสร้างการบริหารภายในที่เหมาะสมและชัดเจนสอดคล้องกับภารกิจ</p> <p>๒. มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ รองรับหน้าที่ขององค์กร</p> <p>๓. มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะสามปี แผนการดำเนินงาน และการติดตามประเมินผลการทำงาน</p> <p>๔. บุคลากรมีจิตสำนึกและกระตือรือร้นในด้านการให้บริการประชาชน</p>	<p>จุดอ่อน</p> <p>๑. กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา ทำให้ขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน</p> <p>๒. การจัดเก็บฐานข้อมูลที่ไม่เป็นระบบทำให้ยากต่อการค้นคว้าและอ้างอิง</p> <p>๓. จำนวนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีน้อย ไม่สอดคล้องกับภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงาน</p> <p>๔. ระบบการวางแผนด้านงบประมาณ ไม่ครอบคลุมตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะสามปี</p> <p>๕. การเบิกจ่ายเงินมีขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน สิ้นเปลืองทรัพยากร</p>
<p>โอกาส</p> <p>๑. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทตามพรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>๒. รัฐบาลถ่ายโอนอำนาจหน้าที่และงบประมาณเพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนาตามความต้องการของประชาชน</p> <p>๓. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ทำให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัวและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น</p>	<p>อุปสรรค</p> <p>๑. ประชาชนขาดความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล</p> <p>๒. งบประมาณที่อบต. จัดเก็บและงบประมาณที่ได้รับอุดหนุนไม่เพียงพอต่อการดำเนินการภารกิจ</p>

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
<p>จุดแข็ง</p> <p>๑. รับรู้ รับทราบ และมีนโยบายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน</p>	<p>จุดอ่อน</p> <p>๑. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแล รักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. ประชาชนยังเผลอ่อยทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ</p> <p>๓. ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม</p>
<p>โอกาส</p> <p>การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจ มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนหลายหน่วยงานที่พร้อมจะช่วยเหลือในการดำเนินการ</p>	<p>อุปสรรค</p> <p>ไม่มีอำนาจหน้าที่และระเบียบกฎหมายรองรับในการปกป้องคุ้มครองและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่ชัดเจน</p>

ด้านสาธารณสุข	
<p>จุดแข็ง</p> <p>๑. มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเพียงพอต่อการดูแลสุขภาพของประชากร</p> <p>๒. มีอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน</p> <p>๓. มีอุปกรณ์เครื่องมือในการดำเนินงาน</p>	<p>จุดอ่อน</p> <p>๑. ขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญทางการแพทย์</p> <p>๒. ประชาชนจำนวนมากขาดความรู้ความเข้าใจในด้านสาธารณสุขชุมชน</p>
<p>โอกาส</p> <p>๑. นโยบายด้านการพัฒนาสาธารณสุขและคุณภาพชีวิตประชาชนของรัฐบาล</p>	<p>อุปสรรค</p> <p>๑. การแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ เช่น ไข้เลือดออก ปัญหาโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID ๑๙) ฯลฯ</p> <p>๒. กระแสวัฒนธรรมแบบบริโภคนิยม ทำให้ประชาชนขาดการยับยั้งชั่งใจ ขาดความยั้งคิดทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพมากมาย</p>

ด้านการศึกษ ศาสนา และวัฒนธรรม

<p>จุดแข็ง</p> <p>๑. ผู้บริหารให้ความสำคัญและยอมรับการมีส่วนร่วมของประชาชน และกลุ่มภาคีต่าง ๆ</p> <p>๒. ผู้เรียนมีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่</p>	<p>จุดอ่อน</p> <p>๑. ขาดการเก็บข้อมูลพื้นฐานและการสืบทอดทางด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๒. การบริหารจัดการไม่มีคุณภาพ ไม่คุ้มค่า</p> <p>๓. ผู้เรียนขาดการปลูกฝัง การใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้</p> <p>๔. มีแผนด้านการพัฒนาการศึกษาที่ยังไม่ชัดเจน</p> <p>๕. บุคลากรทางการศึกษาไม่เพียงพอ</p>
<p>โอกาส</p> <p>๑. มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย</p> <p>๒. มีภูมิปัญญาท้องถิ่น ปรากฏในหลากหลายสาขา</p> <p>๓. นโยบายถ่ายโอนการศึกษาให้แก่ อปท.</p> <p>๔. นโยบายด้านการพัฒนาการศึกษาของชาติ</p> <p>๕. มีการฝึกอบรมบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการอื่น</p>	<p>อุปสรรค</p> <p>๑. กระบวนการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์มาจัดการเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๒. กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการไหลบ่าของกระแสวัฒนธรรมจากต่างประเทศเข้าสู่สังคมท้องถิ่นทำให้สภาพสังคมวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป</p>